

en omhyggelig Overveieelse af den kom til det Resultat, at den var tilstrækkelig forberedt, mere end nu, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at der i den Henseende tabes ved ikke nu at vedtage Loven, at det da staaer hen inntil Videre, til hvilket Amt disse Sogne skulle komme til at høre.

Søgsbro: Hvis det skulde gaae saaledes, at Udvalgets Forslag blev vedtaget, og Landstinget ikke vedtog det, saa Loven ikke kom ud, vil Følgen deraf ikke være Andet, end hvad vi hørte den ærede Indenrigsminister sige, at disse Sogne ikke ville blive henlagte under Beise Amt, inden der kom en ny Lov derom. Jeg veed nu ikke, om dette kan stee ved en provisorisk Lov, da der neppe kan være nogen Tvivl om, at vi Alle ønske en saadan Henlægelse, men selv om det ikke kunde stee, saa var Ulykken ikke større, end at vi maatte vente til Foraaret, og det tror jeg, at Beboerne hellere ville finde sig i, end i at Lovforslaget vedtages i sin nuværende Skikkelse. Jeg maa sige, at det har undret mig noget at høre den ærede Indenrigsminister optræde paa den Maade, han har gjort, med Hensyn til Udvalgets Endringsforslag. I Landstinget udtalte nemlig den høitærede Justitsminister: „dertil kommer et i mine Tanker hyderst vigtigt Moment, nemlig det, . . . at Beboerne i de paagjældende hidtilværende slesvigste Sogne have erklæret sig misfornøiede med den Ordning, der er vedtagen i det andet Thing“, altsaa med den sibste Ordning, vi vedtog her. Men er Beboernes Stemning „et hyderst vigtigt Moment“, maa det ogsaa gjælde imod Landstingets Forslag. Da Forslaget nemlig blev vedtaget der, gif man ud fra, at det var overeensstemmende med Beboernes Ønske; men der foreligger siden den Tid for os saa bestemte Andragender, at man ikke kan være i Tvivl om, at det i Landstinget vedtagne Forslag er ligesaafuldt imod Beboernes Ønske. I det Andragende, som er fremkommet fra Sogneforstanderstabernes Formænd i de 8 Sogne, fremhæves det, at det, man først ønsker, er, at de 8 Sogne blive sammen som en færegen Jurisdiction. Hvis det ikke kan stee, ønske de, at de 4 Sogne, som hidtil have hørt til Andst Herred, nemlig Hjarup, Bamdrup,

Standerup og Seest, maatte blive lagte til den nye Jurisdiction. Kan heller ikke det stee, anbrage de hyderligere subfidiært paa, at da nogle Sogne maatte tages af dem, som ligge Nord for Kolbing. Nu har man ganske vist taget nogle af dem Nord for Kolbing, men ved Siden deraf har man gjort Indgreb i selve de 8 Sogne, idet man har stilt et af de vigtigste, nemlig Øbis Sogn, albeles derfra og lagt det under Andst Herred, Ribe Amt, skjøndt Øbis er det første, der har udtalt sig for os om, at det paa ingen Maade ønskede en saadan Ordning; de udtalte det allerede forrige Aar, da Forslag i den Retning blev forelagt Thinget. Det er altsaa meget bestemt baade mod de 8 Sognes og særlig mod Øbis Sogns Ønske, at det bliver stilt fra de andre. Det har den Ulempe, at derved komme forhen slesvigste Beboere ind under een kongerigff Jurisdiction mere, hvor der hidtil ikke har været saadanne, og hvor altsaa den Embedsmand, som er ansat eller maatte blive ansat, tillige maatte være kjendt med den slesvigste Lovgivning. Men dernæst er der den større Ulempe, at disse Beboere faae en overordentlig lang og vanskelig Wei til deres Amtmand, som de jo dog ofte skulle tale med og navnlig under saadanne Overgangstilstande, som her komme til at foreligge. Skulle de søge den nærmeste Wei — som ikke er kortere end 6—7 Mil —, maa de søge den gennem det aflaaede District, altsaa gennem 4 forskjellige Toldsteder. Dertil kommer endnu, at der af Frørup Sogn jo er lagt til Kongeriget et Stykke, som bestaaer af Brænore By. Med Hensyn til denne By har man været i Tvivl om, om den skulde lægges enten til Øbis eller til Taps Sogn. Saavidt jeg veed — dog er jeg ikke sikker underrettet —, er det Tanken, at den skal lægges til Taps Sogn. Er det Tilfældet, da vil Taps Sogn, efter Landstingets Forslag, blive deelt mellem to forskjellige Jurisdictioner og to forskjellige Amtter. Det er ogsaa en høist uheldig Maade at ordne Forholdene paa. Og om Beboerne her gjælder naturligviis det Samme som om Øbis, ogsaa de kunne af de ansførte Grunde paa ingen Maade ønske en saadan Lov som den, der er foreslaaet. Gaae vi nu til de 4 Sogne fra Andst Herred, Hjarup,